

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o Pr 104969 17 Pžp
Brčko, 24.01.2018. godine

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Zijada Kadrić kao predsjednika vijeća, Srđana Nedić i Ilje Klaić kao članova vijeća, uz učestvovanje Ljiljane Lukić kao zapisničara, u prekršajnom predmetu protiv okrivljenog S. H., zbog prekršaja iz člana 67. stav 1. tačka 5) Zakona o porezu na dodatu vrijednost Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ broj 9/05, 35/05 i 100/08), odlučujući o žalbama okrivljenog i njegovog branioca, O. M., advokata iz B., podnesenim protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Pr 104969 17 Pr od 25.08.2017. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 24.01.2018. godine, donio je sledeće

R J E Š E N J E

Odbijaju se kao neosnovane žalbe okrivljenog i branioca okrivljenog i rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Pr 104969 17 Pr od 25.08.2017. godine, potvrđuje.

Obrazloženje

Rješenjem Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o Pr 104969 17 Pr od 25.08.2017. godine, okrivljeni S. H., vlasnik s.p. „E.“ Brčko distrikt BiH, oglašen je odgovornim da je radnjama, opisanim u izreci navedenog rješenja, počinio prekršaj iz člana 67. stav 1. tačka 5) Zakona o porezu na dodatu vrijednost Bosne i Hercegovine, pa mu je sud, primjenom navedenog zakonskog propisa, te člana 12. i 13. Zakona o prekršajima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 24/07, 6/12, 11/12 i 29/16), izrekao novčanu kaznu u iznosu od 7.569,00 KM, koju je okrivljeni dužan platiti u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti rješenja.

Istim rješenjem, na osnovu člana 9. stav 2. Zakona o prekršajima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vezi sa članom 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 34/13 i 27/14), okrivljeni je obavezan da plati troškove prekršajnog postupka u iznosu od 20,00 KM, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti rješenja.

Protiv navedenog rješenja okrivljeni S. H. (u daljem tekstu okrivljeni) je izjavio žalbu zbog bitnih povreda prekršajnog postupka, povrede materijalnog propisa o prekršajima i zbog odluke o sankciji i troškovima prekršajnog postupka, s prijedlogom da ovaj sud žalbu uvaži i obustavi prekršajni postupak protiv okrivljenog ili da pobijano rješenje preinači i okrivljenom izrekne uslovnu osudu ili da pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Uz žalbu okrivljeni je ovom sudu dostavio zahtjev za registraciju i upis u Jedinostveni registar obveznika indirektnih poreza.

Protiv prvostepenog rješenja žalbu je izjavio i branilac okrivljenog, zbog odluke o sankciji, s prijedlogom da ovaj sud žalbu uvaži, prvostepeno rješenje preinači i okrivljenom izrekne uslovnu novčanu kaznu.

Uprava za indirektno oporezivanje BiH, regionalni centar Tuzla (ovlašteni organ) je u odgovoru na žalbu osporio osnovanost žalbenih navoda okrivljenog i njegovog branioca, navodeći da je prvostepeno rješenje pravilno i na zakonu zasnovano, te da u konkretnom slučaju nema mjesta da se okrivljenom izrekne uslovna osuda, pa je predložio da sud žalbe okrivljenog i njegovog branioca odbije kao neosnovane i potvrdi prvostepeno rješenje.

Ovaj sud je ispitao prvostepeno rješenje u skladu sa članom 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a u vezi sa članom 9. stav 2. Zakona o prekršajima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti da li je na štetu okrivljenog povrijeđen materijalni zakon o prekršaju i odlučio je kao u izreci ovog rješenja, a iz slijedećih razloga:

Žalbe okrivljenog i njegovog branioca nisu osnovane.

Prvostepeni sud je tokom dokaznog postupka izveo sve dokaze koji su predloženi, te izvršio uvid u dostavljenu materijalnu dokumentaciju. Nakon što su provedeni svi predloženi dokazi, a o čemu govori na drugoj strani pobijanog rješenja, prvostepeni sud je izvršio pažljivu ocjenu svih provedenih dokaza, cijeneći iste pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, te na osnovu takve ocjene dokaza došao do činjeničnog utvrđenja na kojem je zasnovao svoje uvjerenje o prekršajnoj odgovornosti okrivljenog. O svemu navedenom prvostepeni sud je dao uvjerljive razloge koji ukazuju na pravilnost i zakonitost odluke koju je donio i isključuje žalbeni prigovor na te okolnosti.

Nisu osnovani žalbeni navodi okrivljenog kojim ukazuje da je Upravi za indirektno oporezivanje BiH, regionalni centar Tuzla, prije uvoza predmetnog traktora, pluga i drljače, podnio zahtjev za registraciju i upis u Jedinostveni registar obveznika indirektnih poreza i da ga je Uprava za indirektno oporezivanje BiH dovela u zabludu, jer je bila dužna donijeti rješenje o registraciji u roku od 15 dana od dana podnošenja tog zahtjeva. Ovo stoga što nije od značaja činjenica kada je okrivljeni Upravi za indirektno oporezivanje BiH podnio zahtjev za registraciju i upis u Jedinostveni registar obveznika indirektnih

poreza, nego kada je Uprava za indirektno oporezivanje BiH izdala rješenje i upisala obveznika u Jedinostveni registar obveznika, jer od tog dana nastaju prava i obaveze obveznika po osnovu PDV-a. Navedeno jasno proizilazi iz odredbe člana 57. stav 6. i stav 10. Zakona o PDV- BiH, kojima je propisano da Uprava za indirektno oporezivanje BiH izdaje rješenje o registraciji obaveze plaćanja PDV-a u poreski registar za svakog podnosioca zahtjeva, te da podnosilac zahtjeva postaje registrovani obveznik danom koji utvrdi Uprava za indirektno oporezivanje BiH u rješenju o registraciji.

Prema tome, podnosilac zahtjeva za registraciju i upis u Jedinostveni registar obveznika indirektnih poreza stiče status obveznika PDV-a tek od dana izdavanja rješenja o registraciji i dobijanja uvjerenja o registraciji i od tog dana nastaju prava i obaveze obveznika po osnovu PDV-a. U konkretnom slučaju, okrivljeni je taj status stekao izdavanjem rješenja Uprave za indirektno oporezivanje BiH broj ... od 16.05.2016. godine, kada je upisan u Jedinostveni registar, te se ne mogu prihvatiti tvrdnje okrivljenog da je doveden u zabludu od strane Uprave za indirektno oporezivanje, odnosno da je imao pogrešnu predstavu o svom statusu poreskog obveznika. Dakle, za sticanje statusa obveznika pa osnovu PDV-a nije dovoljno samo podnošenje zahtjeva, a okrivljeni tokom dokaznog postupka pred prvostepenim sudom nije ni dokazivao da je određenim radnjama Uprave za indirektno oporezivanje doveden u zabludu u pogledu statusa poreskog obveznika.

Nisu osnovani ni žalbeni navodi okrivljenog kojima ukazuje da je, u smislu člana 68. Pravilnika o primjeni Zakona o PDV-u BiH („Službeni glasnik BiH“ broj 93/05, 21/06, 60/06, 6/07, 100/07, 35/08 i 65/10), ostvario pravo na odbitak ulaznog poreza pri početku obavljanja djelatnosti. Odredbom člana 68. stav 1. navedenog Pravilnika je propisano da se ulazni porez sadržan u primljenim isporukama za početak rada može odbiti ako su ispunjeni svi ostali uslovi za odbitak ulaznog poreza, a prema odredbi stava 2. istog člana, lica iz stava 1. imaju pravo na odbitak ulaznog poreza u skladu sa uslovima propisanim Zakonom i Pravilnikom. Dakle, da bi obveznik ostvario pravo na odbitak ulaznog poreza pri početku obavljanja djelatnosti mora ispuniti sve ostale uslove za odbitak ulaznog poreza koji su propisani Zakonom o PDV-u i Pravilnikom o primjeni Zakona o PDV-u. S tim u vezi, ovlaštenu organ je na usmenom pretresu pred prvostepenim sudom kao dokaze uveo zapisnik i rješenja Uprave za indirektno oporezivanje BiH, iz kojih proizilazi da okrivljeni nije imao pravo na odbitak ulaznog PDV-a, jer je nabavku traktora, pluga i drljače izvršio u periodu kada nije bio registrovan i upisan u Jedinostveni registar obveznika indirektnih poreza po osnovu PDV-a, te da nije imao pravo na korekciju ulaznog poreza u poreskom periodu maj 2016. godine.

Uslovi za ostvarivanje prava na odbitak ulaznog poreza detaljnije su regulisani odredbama Pravilnika o primjeni Zakona o PDV-u, a prema odredbi člana 62. stav 1. i člana 63. stav 1. navedenog Pravilnika, pravo na odbitak ulaznog poreza može ostvariti samo poreski obveznik, tj. jedan od uslova iz člana 63. stav 1. tačka d) Pravilnika jeste i da je isporuka obavljena poreskom obvezniku u poslovne svrhe. Odredbom člana 63. stav 2. Pravilnika je izričito

propisano da lica koja nisu obveznici PDV-a nemaju pravo na odbitak ulaznog poreza. S obzirom da je okrivljeni traktor, plug i drljaču uvezao u septembru 2015. godine, odnosno u martu 2016. godine, a da je dana 16.05.2016. godine stekao status PDV obveznika, prvostepeni sud je pravilno utvrdio da okrivljeni u vrijeme uvoza navedenih dobara nije ispunjavao osnovni uslov za ostvarivanje prava na odbitak ulaznog PDV-a, tj. nije imao status poreskog obveznika i stoga nema pravo na odbitak ulaznog poreza.

Imajući u vidu navedeno, irelevantni su žalbeni navodi okrivljenog kada je počeo da obavlja pripremne radnje za djelatnost gajenja žitarica, mahunarki i sjemena uljarica, budući da prema članu 68. Pravilnika o primjeni Zakona o PDV-u, ne može ostvariti pravo na odbitak ulaznog poreza pri početku obavljanja djelatnosti ako ne ispunjava sve Zakonom i Pravilnikom propisane uslove za odbitak ulaznog poreza. Čak i da se prihvati tvrdnja okrivljenog da je djelatnost gajenja žitarica, mahunarki i sjemena uljarica počeo obavljati tek uvozom traktora, pluga i drljače, a ne danom registracije u sudskom registru, opet okrivljeni ne ispunjava uslove za odbitak ulaznog poreza, jer kako je naprijed navedeno, u vrijeme uvoza dobara nije imao status obveznika PDV-a, nego je taj status naknadno stekao izdavanjem rješenja Uprave za indirektno oporezivanje BiH od 16.05.2016. godine.

Neosnovano se žalbom okrivljenog i njegovog branioca ukazuje da je prvostepeni sud okrivljenom izrekao pretjerano visoku novčanu kaznu i da nije cijenio olakšavajuće okolnosti na strani okrivljenog, odnosno da ranije nije prekršajno kažnjavan, da je neuka osoba za oblast finansija, da se pouzdao u knjigovodstveni servis koji je trebao pravilno iskazati ulazni PDV i da bi izrečena novčana kazna mogla dovesti do gašenja djelatnosti okrivljenog.

U pogledu istaknutih žalbenih navoda, valja ukazati da je odredbom člana 67. stav 1. tačka 5) Zakona o porezu na dodatu vrijednost BiH, za prekršaj za koji je okrivljeni oglašen odgovornim prvostepenim rješenjem, propisana novčana kazna u iznosu koji odgovara iznosu od 50% od neplaćenog ili pogrešno obračunatog iznosa PDV-a. Kako pogrešno obračunati iznos PDV-a u konkretnom slučaju iznosi 15.139,00 KM, to je prvostepeni sud, primjenom citirane zakonske odredbe, okrivljenom pravilno izrekao novčanu kaznu u iznosu od 7.569,00 KM, odnosno 50% od 15.139,00 KM. Kako je prvostepeni sud okrivljenom izrekao novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa nepravilno iskazanog ulaznog PDV-a, to je izrečena sankcija i po ocjeni ovog suda u potpunosti adekvatna težini počinjenog prekršaja i prekršajnoj odgovornosti okrivljenog. Po uvjerenju ovog suda, upravo izrečenom novčanom kaznom će se u potpunosti postići svrha kažnjavanja, kako na planu generalne, tako i na planu specijalne prevencije.

Imajući u vidu i okolnosti pod kojima je počinjen konkretni prekršaj, ovaj sud cijeni da se svrha kažnjavanja ne bi mogla postići izricanjem blaže sankcije, odnosno uslovne osude, kako to okrivljeni i njegov branilac predlažu u žalbi. Ovo naročito iz razloga što je prvostepeni sud kao olakšavajuću okolnost već cijenio da okrivljeni ranije nije prekršajno kažnjavan i toj okolnosti je dao adekvatan

značaj, a ostale okolnosti na kojima potenciraju okrivljeni i njegov branilac, odnosno da je okrivljeni neuka osoba za oblast finansija, da se pouzdao u knjigovodstveni servis i da bi izrečena novčana kazna mogla dovesti do gašenja djelatnosti okrivljenog, po ocjeni ovog suda, nemaju značaj olakšavajućih okolnosti koje bi mogle uticati da se okrivljenom izrekne blaža novčana kazna, odnosno uslovna osuda.

S obzirom da je prvostepeni sud pravilno utvrdio da je okrivljeni odgovoran za počinjeni prekršaj i da mu je izrekao adekvatnu sankciju, na pravilnost prvostepenog rješenja ne utiču žalbeni navodi okrivljenog da ga je prvostepeni sud izrekom rješenja obavezao da plati 20,00 KM na ime troškova prekršajnog postupka, a u obrazloženju rješenja naveo da je okrivljenog obavezao da plati 50,00 KM po istom osnovu. U tom slučaju, okrivljeni je dužan da plati iznos troškova prekršajnog postupka koji je naveden u izreci prvostepenog rješenja, jer je izreka obavezujući dio rješenja.

Ovaj sud nije uzeo u obzir navode iz odgovora na žalbu, jer je ovlaštenu organ žalbe okrivljenog i njegovog branioca primio 18.09.2017. godine, a odgovor na žalbu sudu dostavio preporučenom pošiljkom dana 27.09.2017. godine, odnosno po proteku roka od 8 dana propisanog članom 71. stav 2. Zakona o prekršajima Brčko distrikta BiH.

Na osnovu provedenih dokaza, prvostepeni sud je pravilno utvrdio da je okrivljeni počinio prekršaj za koji se tereti, u vrijeme i na način opisan u izreci pobijanog rješenja. Na tako pravilno činjenično utvrđenje prvostepeni sud je pravilno primijenio odredbe Zakona o PDV-u BiH, nalazeći da su se u radnjama okrivljenog ostvarila obilježja bića prekršaja iz člana 67. stav 1. tačka 5) navedenog Zakona, za koji ga je oglasio odgovornim.

Budući da prvostepeni sud prilikom donošenja pobijanog rješenja nije počinio bitne povrede prekršajnog postupka, a ni povrede materijalnog propisa o prekršajima, na koje pazi i ovaj sud po službenoj dužnosti, žalbe okrivljenog i njegovog branioca je odbio kao neosnovane, a prvostepeno rješenje potvrdio.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ovog rješenja, a na osnovu člana 74. Zakona o prekršajima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Zijad Kadrić